[పదకొండవ భాగము]

"ఏమిటి? ఏమైందిక్కడ? వాచ్ మెన్ ఏడీ?" అన్నాడతను అనుమానాస్పదంగా చూస్తూ...

నా ముఖంలో భావాలు చటుక్కున మార్చాను.

"ఫ్రెండ్! నాకు కాళ్ళూ, చేతులు ఆడ్డంలేదు. ప్రక్క కివెట్రిలోంచి కాన్యోరా కేక వినిపించింది 'పాము... పాము'ంటూ...మీ వాచ్ మెన్ లోపలికి వెళ్ళాడు. తర్వాత ఏ శబ్దమూ వినబడ్లేదు. ప్లీజ్ నువ్వు చూడు. పాము యిద్దర్నీ కాటేసిందేమో" అన్నాను బెంబేలు పడిపోతూ.

"నువ్వు కదలక!" రైఫల్ నా గుండెల్లో గుచ్చుతూ అన్నాడతను కర్కశంగా.

ఎడం చేత్తో మెల్లిగా తలుపు లోపల్కి తోసాడు.

వెను వెంటనే అతని ముఖంలో రంగులు మారటం నేను గమనించాను.

"లోపల ఆమె లేదు. వాచ్ మెన్ అడ్డంగా పడి వున్నాడు. వాట్ హేపెండ్? చెప్పు. ఏమైంది" అరిచాడతను బాయినెట్ ఎత్తి ఛాతీమీద చర్మంలోకి గుచ్చుతూ.

"ప్లీజ్. యిది తీసెయ్. నాకు ఏమీ తెలియదు" అన్నాను వేడికోలుగా.

అంతే!

ఠప్పున శబ్దమైంది అతని తల!

అదే సమయంలో జర్క్ తీస్తూ పక్కకి గెంతాను.

రైఫిల్ జారిపోవటం, అతను గింగిరాలు తిరుగుతూ నేలమీదకు విరుచుకు పడ్డం—ఒకేసారి జరిగాయి.

గాల్లోకెత్తిన రైఫిల్ బట్ ని దించుతూ అతని వెనుక శాన్యోరా విజయగర్వంతో నిలబడివుంది.

"వెల్ డన్ శాన్యోరా! కోబ్రా వచ్చే టైమయింది. నువ్వు కోబ్రా గదితాళం పగలకొట్టి రేషన్ సామగ్రి తీసుకురావాలి. యిదిగో...యిక్కడ మూడు గుర్రాలు వున్నాయి. రెండు సిద్ధం చేస్తాను. వెనుక భాగం నుంచి పారిపోవాలి మనం. ముందువైపు సర్వెంట్స్ కాటేజి లున్నాయి. పైగా కోబ్రా ఎదురయ్యే ప్రమాదంవుంది. ఐ వాంట్ ఫాస్ట్ యాక్షన్."

శాన్యోరా ఓ రైఫిల్ తో అక్కడ్నించి మాయ మైంది.

రెండో రైఫిల్ కలెక్ట్ చేసుకుని పెద్దపెద్ద అంగలు వేస్తూ టేబుల్ వైపు నడిచాను.

* * *

గుర్రాలమీద జీను వేసి మచ్చిక చేసుకోడానికి వాటి మెడ నిమురుతూ అసహనంగా ఎదురు చూస్తున్నాను శాన్యోరా కోసం...

అయిదు నిముషాల్లో ప్రత్యక్షమైంది శాన్యోరా సగం నిండుగావున్న ఓ గోనె సంచిని మోసుకొస్తూ.

"ఏం దొరికాయ్?" అడిగానో గుర్రాన్ని బయటికి లాగుతూ. "వాటర్ కాన్, బ్రెడ్స్, టాఫియా, సిగరెట్స్ మాచెస్, బైనాక్యులర్స్, రెండు జతల కోబ్రా బట్టలు, అద్దం, దువ్వెన కూడా" అందామె జీను సవరించి గుర్రం పైకి ఎక్కుతూ.

"భయంకర్! నీకు హార్స్ రైడింగ్ వచ్చునా? లేక పోతే నా గుర్రం ఎక్కు" అందామె గుర్రంమీద సామగ్రి సవరిస్తూ.

నవ్వుతూ శాన్యోరా వేపు చూసాను "మైడియర్ మాజీ లేడీ స్పై! నేను కావల్రీలో కూడా కొన్నాళ్ళు పని చేసాను. మోకాలు హుక్ లో పెట్టి గుర్రాన్ని అధిరోహించాను.

యిద్దరం పగ్గాలు కదిపాం.

పెద్దగా సకిలిస్తూ గుర్రాలు ఓసారి రెండు కాళ్ళమీద పైకిలేచాయి. మళ్ళీ ప్రయత్నించాను గుర్రం వీపు తడుతూ.

ఈ సారి బాణంలా ముందుకు దూకాయవి.

అంతే! వెనకాలవైపు చెక్కల ఫెన్సింగ్ టపటపా విరిగింది.

సరిగ్గా అదే సమయంలో దూరంగా జీపు శబ్దం వినిపించింది!!

"శానోర్యా! ప్రమాదం తరుముకొస్తోంది. మేకిట్ గాలప్." అరిచాను బూటు కాలితో గుర్రం పక్కలో పొడుస్తూ.

మరుక్షణం రెండు గుర్రాలూ, అడివిలోకి అఘమేఘాలమీద పరిగెట్టాయి.

* * *

అప్పటికి రెండు మైళ్ళు దాటి అడివిలో ప్రయాణించాం... ముందు నా గుర్రం పరిగెడుతోంది...

వెనకాల శానోర్యా గుర్రపు డెక్కల చప్పుడు వినబడ్తోంది.

తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాను.

మేము బయలుదేరినప్పుడే దగ్గరవుతున్న జీపు చప్పుడు వినబడింది. అంటే కోబ్రా ఈపాటికి విషయం తెల్సి మమ్మల్ని జీప్ లో వెంటాడుతూవుంటాడు.

ఉన్నట్టుండి అటూఇటూ ముందుకి తూలబోయి నిలదొక్కుకున్నాను.

అప్పటికే ఆలస్యమైపోయింది. నా గుండెలో రైళ్ళు పరిగెత్తసాగాయి.

గుర్రం ముందు రెండు కాళ్ళు నేలలో కూరుకుపోతున్నాయి......ఏమయింది?

వాలిపోయిన గుర్రంమీంచి చటుక్కున దిగానుకిందికి.

నా గుండెలు దడ దడలాడాయి.

నేను అడుగులు వేసిందికూడా ఊబి నేలమీదనే?

"శానోర్యా! స్టాప్ యువర్ హార్స్" అన్నాను ఊబిలో

గింజుకుంటూ.

ఊహించని పరిణామం అది!

వెనకాల వస్తున్న శాన్యోరా బలంగా ఆపింది గుర్రాన్ని!

నా మోకాళ్ళు ఊబి నేలలోకి మెత్తగా దూసుకు పోతున్నాయి!!

ఊబిలో సకిలిస్తూ గింజుకుంటున్న గుర్రాన్ని ఆధారంగా బలంగా పట్టుకున్నాను. యిప్పుడు గుర్రం, నేనూ కూడా కదిలేకొద్దీ జారిపోతున్నాం...

"భయంకర్! భయంకర్!"

భయాందోళనలతో ముందుకి వస్తున్న శాన్యోరాని చూసి హడలిపోయాను.

"శాన్యోరా! ఆగు! ఒక్క అడుగుకూడా ముందుకి వేయక! నాముందు ఉన్నదంతా భయంకరమైన ఊబి నేల. అడుగు ముందుకి వేసావో నాతోపాటు పాతాళం లోకి దిగిపోతావు. జాగ్రత్తగా ఆలోచించి తెలివిగా ప్రవర్తించు!!" అన్నాను గట్టిగా.

మరమనిషిలా నిలబడిపోయింది శాన్యోరా...

క్షణ క్షణానికీ ఊబిలో దిగబడిపోతున్నాను.

భయంకరమైన ఊబి.

కాలికింద ఆధారం లేదు!

మరో అరనిముషంలో నా ముఖం కప్పబడిపోతుంది.

ఊబిలో గింజుకుంటున్న గుర్రాన్ని, అప్రయత్నంగా అలా పట్టుకునే వున్నాను. అయితే దాన్ని కూడా నా పరిస్థితే!

అది అలా కొట్టుకుంటుంటే బురద చిమ్మి నా ముఖం

మీదకి ఎగురోంది!

దగ్గర్లో ఏ చెట్టుకొమ్మా లేదు, గుర్రం శరీరాన్ని పట్టుకొని పైకి ఎగురుతామంటే!!

మరో అయిదు నిముషాల్లో కోబ్రా వచ్చేసి వంటరిగా మిగిలిపోయిన శాస్త్రాని తీసుకుపోతాడు.

శరీరంలో అణువణువునా నీరసం ఆవహిస్తోంది...

బలంగా గుర్రం మెడని పట్టుకున్నాను...

అయితే ఆ ఆధారం ఎంతోసేపు లేదు...గింజుకోటంలో గుర్రం శరీరం మరింత చోటుచేసుకొని నెమ్మదిగా దూసుకపోయింది. రెండు మూడు బుడగలు పైకి తేలాయ్!

సజీవ సమాధి అయిపోయిందా విశ్వాస ప్రాణి!

యిప్పుడు నాకు అస్సలు ఆధారం లేదు...నాగుండెలు అలిసిపోయాయి.

పిచ్చిగా కాళ్లు అటూఇటూ ఆడించాను, ఆధారం కోసం...

అదే నేను చేసిన పొరపాటు పని!

శూన్యంలో కాళ్ళు కదిపినట్లయింది...నా బరువైన శరీరం, మెడదాకా మూసుకుపోయింది. యింకా ఎంత లోతుందో?

ఒకటి...రెండు క్షణాలు...అంతే!

ముక్కుదాకా మూసుకుపోతాను.

ఊపిరి......?

అవే నా ఆఖరి క్షణాలు!!

ఉన్నట్లుండి గాల్లోకి ఎత్తిన నా కుడిచేతికి ఏదో ఉచ్చులా పడింది. మరుక్షణం ఎవరో తాకినట్లు బిగుసుకుంది......

నా కళ్ళు బురదతో తడిసిపోయాయి.

మస్తిష్కంలో ఏదో ఆశా రేఖ తళుక్కుమంది...

ఎడంచేతిని స్వాధీనంలోకి తెచ్చుకొని కుడిచేతి ఉచ్చువేపు తడిమాను.

అడివి తీగ!

శాన్యోరా జ్ఞాపకం వచ్చింది.

కుడిచేతి ఉచ్చు పట్టి బలమైన అడివి తీగను ఎడం చేత్తో కూడా అడ్డుగా పట్టుకున్నాను, శాన్యోరా లాగు తోంది కాబోలు! రెండు క్షణాల్లో నా ముఖం బురద నుంచి పూర్తిగా బయటికి వచ్చింది బలంగా లాగడం వల్ల.

జర్రున పైకి జారుతున్నాను.

కొంతసేపటికి దేకుతూ శాన్యోరా ఉన్న చోటుకి వచ్చాను. బురదపట్టిన దేహంతో శాన్యోరాకి కొంచెం దూరంలో నిల్చున్నాను.

"థాంక్స్ శాన్యోరా! సరైన సమయంలో బైటికి లాగావ్!" అన్నాను నోరుచుట్టూ, చెవులచుట్టూ అంటు కున్న బురదని తుడిచేసుకుంటూ.

"అవన్నీ తర్వాత! కోబ్రా ఏక్షణంలోనైనా యిక్క డికి రావచ్చు. ఈ గుర్రంమీద యిద్దరం పారిపోదాం. తొందరగా ఎక్కు భయంకర్!" అందామె నా చేతిని బలంగా గుర్రం వేపు లాగుతూ.

"ఈ బురద బట్టలతో నీ వెనుక కూర్చోనా?"

"స్టాప్ టాకింగ్ రబ్బిష్!" అందామె హుక్‌లో కాలువేసి గుర్రం ఎక్కుతూ.

మౌనంగా ఎక్కి, ఆమె వెనకాల కూర్చున్నాను.

"పడిపేపు దారి మళ్ళించు శాన్యోరా!" అన్నాను.

ఆదే సమయంలో మా యిద్దరికీ జీపు చప్పుడు విని పించింది వెనుకనుంచి.

* * *

గుర్రం వేగంగా పరిగెడుతోంది చెట్ల మధ్యనుంచి...

అటూ ఇటూ చూస్తున్నాను శాన్యోరా వెనక కూర్చొని.

దూరంగా, ఏటవాలుగా ఉన్న కొండలు, గుట్టలు కనబడ్తున్నాయి.

ఆకాశంలో నిలువునా లేచిన చెట్లూ, గుబురుగా ఏపుగా ఎదిగిన పొదలూ, వాటికి అల్లిబిల్లిగా చుట్టేసుకుని బ్రతుకుతున్న తీగెలూ, వాటినీ చూస్తుంటే-సూర్య కాంతికోసం చెట్లుపడే తపనవల్లనే అడవుల్లో చెట్లు అంత ఎత్తుగా ఎదుగుతాయని, ఎవరో బొటనీ ప్రొఫెసర్ అన్న మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి నాకు.

ఉన్నట్టుండి గుర్రం కాలు మడతబడి దబాలున ముందు కాళ్ళమీద పడింది.

యిసుక బస్తాల్లా ప్రక్కకు పడ్డాం మేము.

లేవబోయి మళ్ళీ తూలిపడ్డాను నేను...

మళ్ళీ లేచాను. ఈసారి తూలిపడలేదు.

శాన్యోరా నేలమీంచి లేచి ఒళ్ళు దులుపుకొంది.

"భయంకర్! ఎందుకు ఒళ్ళు తిరిగినట్లయింది??"

"శాన్యోరా! భూకంపం" చెప్పాను. "రెండుక్షణాల పాటు ఉంది. అందుకే గుర్రంకూడ స్లిప్ అయివుంటుంది."

"ఎర్త్ క్వేక్!" అంది ఆశ్చర్యంగా శాన్యోరా నిలబడి పోయి.

"అవును. కోబ్రా నివాసానికి రెండుమైళ్ళ దూరంగా ఓ కొండ వుంది. దాని చుట్టుప్రక్కల ప్రాంతాల్లో భూకంపాలు తరచుగా వస్తుంటాయని చెప్పాడు కోబ్రా."

"అంటే?"

శాన్యోరాకేసి సూటిగా చూసాను. "అది వేడిని దాచుకున్న అగ్నిపర్వతం కాక..."

నా మాటలు పూర్తికాకుండానే ఎక్కడో దూరంగా ఫట్...ఫట్...మన్న పెద్ద శబ్దాలు వినిపించసాగాయి.

"భయంకర్! ఏమిటా శబ్దాలు?"

"శాన్యోరా! బైనాక్యులర్! క్విక్!" అరిచేను.

తటాలున ఆమె_గుర్రంవద్దకు కదిలి దానిమీద అమర్చిన గోనె సంచిలో చెయ్యి పెట్టింది.

మరుక్షణం బైనాక్యులర్స్‌తో ఆమె చెయ్యి బైటికి వచ్చింది.

"శాన్యోరా! నేను చెట్టుఎక్కి ఆ గందరగోళమేమిటో చూసి వస్తాను. నువ్వు ఆ శబ్దాలకి గుర్రం హడలిపోయి పారిపోకుండా చూడాలి." అన్నాను ఆమె చేతిలోని బైనాక్యులర్ లాక్కుంటూ.

మౌనంగా నిలబడిపోయి తలఊపిందామె.

ఫట...ఫట...శబ్దాలు వినబడ్తూనే వున్నాయి......

గబగబా ఓ పొడవైన చెట్టును ఎన్నిక చేశాను.

తాటిచెట్టులా ఉందది.

అటూ ఇటూ కొమ్మలు లేవు.

చివర్న మాత్రం వెడల్పాటి ఆకులు, మట్టలు ఉన్నాయి.

బైనాక్యులర్స్ మెడలో వేసుకున్నాను.

ఓ బలమైన అడివి తీగను చెట్టు చుట్టూ నా నడుముకి కలిపి, కదల్డానికి వీలుగా కాస్త లూజ్ గా వుండేట్టు బిగించాను.

చరచరా పైకి ఎక్కసాగాను...

కాళ్ళు చేతులు గీరుకుపోతున్నాయి...

పట్టుదలతో నాలుగు నిముషాల్లో ఆ పొడవైన చెట్టుని అధిరోహించాను.

నడుం చుట్టూ జారిపోకుండా, అడివితీగ కాపాడుతోంది.

ఒక చేత్తో చెట్టుని పట్టుకొని మరో చేత్తో మెడలో వ్రేలాడుతున్న బైనాక్యులర్స్ కళ్ళముందు పెట్టుకున్నాను.

అంతే! నా గుండెలు దడదడలాడాయి.

రెండు నిముషాలు స్థాణువులా అలాగే చూస్తూ ఉండిపోయాను బైనాక్యులర్స్ కళ్ళకు వెల్డింగ్ చెయ్యబడ్డట్టు.

"శా...నో...రా" గొణిగాను అస్పష్టంగా.

"భయంకర్! యు గాట్ ఎనీ థింగ్" కిందనించి కేక పెట్టింది శానోర్యా.

చెట్టునలాగే పట్టుకొని క్రిందకు చూసాను.

శానోర్యా ఆత్రుతగా పైకి చూస్తూ కనబడింది.

చెట్టు చుట్టూ వున్న నా చెయ్యి వణుకుతోంది.

"శానోర్యా! మనకు మూడు ప్రమాదాలు!" అన్నాను క్రిందకు చూస్తూ.

"షూట్ యిట్ క్విక్!" అర్చింది శానోర్యా క్రింద నుంచి.

"క్రిందకు వచ్చి చెప్తాను." అన్నాను యంత్రపు మనిషిలా.

జర్రున జారాను క్రిందికి, చుట్టూ చెట్లు మెత్తగా లేదన తెల్సికూడా.

అర చేతులు తొక్కులు రేగాయి క్రిందికి దిగేసరికి, దూరంగా యింకా చప్పుళ్ళు వినబడుతూనే వున్నాయి.

పరుగెత్తుకువచ్చి నా భుజం పట్టుకుంది శాన్యోరా. "డార్లింగ్" అందామె కంగారుగా.

"శాన్యోరా! వాతావరణంలో ఏదైనా మార్పు గమనించావా?" ఒక్క క్షణం నా కళ్ళల్లోకి చూస్తూ వుండిపోయింది శాన్యోరా.

"అవును వేడిగా మారింది వాతావరణం. చెమటలు పడుతున్నాయి విపరీతంగా. వాట్ ది హెల్ ఆర్ ఎర్త్ హేపెండ్?"

"అ ... గ్ని ... ప...ర్వ ... తం ...ట్ర...ద్ద... ల...య్యి...ంది..." అన్నాను ఒక్కసారిగా.

ప్రక్కలో బాంబు పేలినట్లు అదిరిపడింది శాన్యోరా.

"ఎస్ డియర్. లావా విజృంభిస్తోంది శరవేగంతో, మరగబెట్టిన నూనెలా. దూరంగా రకరకాల జంతువులు పిచ్చిగా పరుగెడుతున్నాయి ప్రాణభయంతో. చెట్లు చేమలూ, మాడి మసైపోతున్నాయి. లావా-ఒకపాయ యిటు వేపు వచ్చేస్తోంది దావానలంలా" గబగబా మాట్లాడాను. "అంతే కాదు శాన్యోరా! శోభ్రా జీపులో మనకు ఫర్లాంగు దూరంలో వున్నాడు. అతనికీ, మనకీ, వన్యమృగాలకీ యిప్పుడు రక్షణలేదు. ప్రకృతి వికృత చేష్టలుచేస్తోంది. లావా పల్లం వేపు పారే నదిలా పొంగుతూ

యిటువైపు పారుతోంది. దాని వేగాన్ని మనం లెక్క-కట్టలేం!"

"మనం కొద్దిసేపట్లో కోబ్రాకి దొరికిపోవచ్చు. లేదా పిచ్చిభయంతో గెంతులేస్తున్న ఆ సమస్త జంతు ప్రాణులు, మనల్ని తొక్కేసి చంపొచ్చు...చివర్కి మన శవాలు కూడా మిగలవ్. ప్రతి ఎముకా బూడిదా అవుతుంది ఆ లావాలో ఐక్యమై."

శానోర్రా, వణుకుతున్న శరీరంతో నిలబడిపోయింది.

"శానోర్రా!" ఆమెను కదిపాను.

నా ఒళ్ళంతా అప్పుడే ఉక్కపోసేస్తోంది.

ఉలిక్కిపడి పిచ్చిదానిలా నా వేపు చూసింది శానోర్రా.

"శానోర్రా! ఏదో ఆలోచించు. మానవ ప్రయత్నం చేయాలి కదా కనీసం."

"భయంకర్! శని బారినుండి తప్పించుకొని యముడి పాల పడ్డట్టయింది. నా బుర్ర పని చేయడంలేదు" అంది బేలగా.

"శానోర్రా నాకో ఐడియా వుంది" అన్నాను నెమ్మదిగా.

"అటుచూడు. ఏదో వాలుగా కొండలపంక్తి గుట్టలుగా పడివుండి గోడకట్టినట్టుందక్కడ. లావా యిటువైపు ప్రవహించి, ఆ కొండల క్రింది భాగందాకా మాత్రం ఆక్రమించుకునే ప్రమాదం వుంది."

"అంటే?" అంది ముఖంమీద చెమట కర్చీఫ్ తో అద్దుకుంటూ.

"అయిదు నిముషాల్లో లావా ఈ ప్రాంతాన్ని ముంచే

స్తుంది. ఈ లోగా మనం ఎక్కడ ఎత్తు లేకుండా బాగా ఏటవాలుగా వున్న ఒక కొండ నెన్నుకొని అధిరోహించాలి. దెన్ ఓన్లీ వియ్ విల్ బి ఎట్ సేఫ్ సైడ్."

శాన్యోరా యిక ఆలోచించలేదు.

చివ్వున గుర్రంమీద ఎక్కింది.

అర క్షణంలో ఎగిరి ఆమె వెనక సెటిల్ అయ్యాను.

ఇద్దరం గుర్రం కడుపులో బలంగా కుమ్మాం.

అంతే!

గుర్రం లాగిపెట్టి వదిలిన బాణంలా ముందుకి ఉరికింది కొండల పంక్తివేపు.

• • •

అల్లంత దూరాన పర్వత పంక్తులు కనబడుతున్నాయి.

"గుర్రం విపరీతంగా రొప్పుతోంది భయంకర్! బాగా అలసిపోయిందనుకుంటాను" అంది శాన్యోరా తల వెనక్కి తిప్పి.

"శాన్యోరా! లావా వెనుక తరుముకొస్తోంది. అప్పుడే వేడిపొగలు యిటువైపు వచ్చేసాయి. కొద్దిక్షణాల్లో మన వొళ్ళుకూడా ఎండిపోతాయి. అయితే గుర్రం మన ప్రయాణానికి ఏకైక సాధనం. అందుకే వాటర్ బాటిల్‌లో నీళ్ళు దానికే జాగ్రత్తగా పడదాం. కాని ముందు మనం ఆ మిట్ట శిఖరాన్ని చేరుకోవాలి. మన ప్రాణం కాపాడుకోవాలి. గాలప్ ..."

నా మాటలు పూర్తికాకుండానే వెనుక వేపు లీలగా జీపు శబ్దం వినబడింది...

"శాన్యోరా! కోబ్రా వచ్చేస్తున్నాడు. గుర్రం గాలిలో పరిగెట్టాలి" అర్చాను.

శాన్యోరా పెద్దగా అరుస్తూ గుర్రాన్ని పరిగెత్తిస్తోంది.

అగ్నిపర్వతం నుండి భయంకరంగా వెలువడుతున్న ధన్...ధన్...శబ్దాలు యింకా వినిపిస్తున్నాయి లీలగా.

మరో అయిదు నిముషాల్లో—మిట్ట మొదట్లోకి చేరుకుంది గుర్రం.

"శాన్యోరా! గుర్రాన్ని హెచ్చరించు, మిట్ట ఏటవాలుగా, ఎత్తుగా ఉంది. స్పీడ్ తగ్గితే గుర్రం పైకి ఎక్కడంలో విఫలమౌతుంది" అరిచాను కంగారుగా.

అంతే! శాన్యోరా చేతిలోని పగ్గాలు, గుర్రం శరీరం మీద ఝళిపించి నాట్యం చేసాయి.

గుర్రం ఒక్క ఊపుతో ఏటవాలుగావున్న మిట్ట మీదకి పరుగు లంకించింది.

ఆ మిట్టమీదికి సగందూరం వెళ్ళగానే, యిక ఎత్తుకు వెళ్ళలేక ముందుకాళ్ళు రెండు ఎత్తి సకిలించబోయింది గుర్రం.

ఇద్దరం చటుక్కున క్రిందకి దిగాం.

గుర్రం జారిపోకుండా కళ్ళాల్ని బలంగా పట్టుకుంది శాన్యోరా.

"లుక్ దేర్ శాన్యోరా!" అరిచాను కొండ క్రింది భాగంవైపు చూపుతూ.

శాన్యోరా ఉలిక్కిపడి క్రిందికి చూసింది.

కోబ్రా జీపు క్రిందభాగాన కనుచూపు మేరలో మెట్టవేపు పరిగెడుతూ వస్తోంది.

వెనకాతల, అడవిలో పొగలు వ్యాపిస్తున్నాయి.

లావా...?

ఉన్నట్టుండి జీపువైపునుంచి ధన్ ... ధన్ మన్న

శబ్దాలు ప్రతిధ్వనించాయి.

తటాలున శాన్యోరాను క్రిందికి లాగాను, నేను వంగుతూ.

చెవి ప్రక్కగా దూసుకుపోయాయి రెండు తూటాలు.

"శాన్యోరా! అది రైఫిల్ శబ్దం. పిస్తోలు అయితే యింత రేంజిలోకి రావు గుళ్ళు. మనం గుర్రాన్ని కాపాడుకుంటూ కొండపైకి ఎక్కాలి క్విక్" అన్నాను ఆమె చేతిలోని గుర్రపు కళ్ళాలు నేను అందుకుంటూ.

ఇద్దరు ఏటవాలుగా వున్న ఉపరిభాగం వైపు గబగబా నడవసాగాం.

గుర్రాన్ని శిఖరం వైపుకి లాగుతున్నాను. శాన్యోరా జాగ్రత్తగా నడుస్తూ గుర్రం వెనకవైపు నుంచి గుర్రాన్ని అదిలిస్తోంది.

తూటాలు పేలుతున్న శబ్దం వినవస్తోంది. ఎక్కువ ఎత్తు లేకపోవడంవల్ల, అయిదు నిముషాల్లో శిఖరం చేరుకొన్నాం.

అక్కడవున్న ఓ పెద్ద కొండరాయి వెనక, అలసటగా కూలబడి స్వేచ్ఛగా నిట్టూర్పు విడిచాను.

శాన్యోరా గుర్రంమీంచి బరువైన గోనెసంచి దించి అందులోని వాటర్ కాన్ తీసింది.

ఇద్దరం ఒక్కొక్కగుక్క తాగాం.

"మిగిలింది గుర్రానికి పట్టేద్దాం. మనకు మరీ దాహం అనిపిస్తే టాఫియా వుందిగా?" అన్నాను.

మోచేత్తో మూతి తుడుచుకుంటూ అవునన్నట్లు తల వూపింది శాన్యోరా.

అరచేతులు రెండు, దగ్గరచేర్చి చేతులు గిన్నెలా

పెట్టాను. అందులో వాటర్ కాన్ లోని నీళ్ళు పోయ సాగింది శాన్ద్యోరా. గుర్రం పాత్రలావున్న నా చేతుల మధ్య మూతి పెట్టి నాలికతో శబ్దం చేసుకుంటూ తాగ సాగింది.

బాటిల్ ఖాళీ అయింది.

"పూర్తిగా గుర్రం కడుపు నిండకపోవచ్చు. సమ్ వాట్ బెటర్!" అన్నాను గుర్రం మూపురాన్ని స్నేహ పూర్వకంగా నిమురుతూ.

రాతిప్రక్కగా నడిచివెళ్ళిన శాన్ద్యోరా కేక పెట్టింది. "భయంకర్! లుక్ ఎట్ దట్!"

ఉలిక్కిపడి రాతిప్రక్కగా కదిలాను. అంతే! నా గుండెలు దడదడలాడాయి.

"హో...రి...బుల్..." సన్నగా గొణిగాను.

క్రింద...

కొండ క్రిందభాగంలో...గుడగుడ బుడగలు రేగుతూ నదిలా ఏర్పడిన ఎఱ్ఱటి చిక్కటి 'లావా'లో...సగంపైగా మునిగిన జీపు.

అందులో, మరణించి...ఉడికిపోతున్న శరీరంతో కోబ్రా,...అతని అనుచరులూ...

మళ్ళీ నా నోరు తడారిపోయినట్లయింది...

శాన్ద్యోరా చేతులు నా భుజాలమీద పడ్డాయి—

"భయంకర్! యిటువైపు అడివిప్రాంతమంతా లావాలో మునిగిపోయింది. అడవి వెనుక భాగాన్ని ఈ కొండలు కొంతవరకూ కాపాడాయి. భయంకరమైన ఈ లావాలో ఎన్ని జీవరాశులు మరణించి వుంటాయో పాపం! కోబ్రా నివాసం, అతని అనుచరుల కుటుంబాలు సర్వ

నాశనమైపోయివుంటాయి. కొద్ది నిముషాలు ఆలస్యం అయివుంటే మనంకూడా..." శాన్యోరా కంఠం పూడుకు పోయింది.

క్రింద జరిగిన మరణకూపంవేపు నిశ్చలంగా చూస్తూ పలికాను. "శాన్యోరా! కోబ్రా మనకి చక్కని ఆతిధ్యం యిచ్చాడు. అతనికి అపకారం జరక్కుండా మనం తప్పించుకుపోతే బాగుండుననుకొన్నాను. 'అమ్మాయి చనిపోయింది. కాని ఆపరేషన్ జయప్రదంగా జరిగింది' అన్నట్లయింది. రాక్షసపైశాచికమైన కోరికలతో కోబ్రా మరణించాడు. అతని ఆత్మశాంతి కొరకు భగవంతుని ప్రార్థించుదాం"...

మౌనంగా తల వూపింది శాన్యోరా.

రెండు నిముషాలపాటు కళ్ళు మూసుకున్నాను. కోబ్రా ఆకారం మనోనేత్రాలముందు ఒక్కక్షణం ప్రత్యక్షమై మాయమైంది.

"గాడ్! మే హిజ్ సోల్ రెస్ట్ యిన్ పీస్" అంటూ మనసులోనే దేవుని ప్రార్థించాను.

తర్వాత—వాలుగావున్న కొండ వెనుకభాగం వేపు పరిశీలనగా చూశాను.

సూర్యుడు నడినెత్తిమీద కొచ్చాడు.

డ్రెస్ మార్చుకున్నాను.

"భయంకర్! యింకా తరగని అడివివుంది ఎదురుగా. సత్యాన్ని అన్వేషిస్తూ ఋషులు పాకులాడినట్లు, దేని కోసమో బయలుదేరిన మనం చెట్లు,పుట్టలు గాలిస్తున్నాం" అంది శాన్యోరా విచారంగా.

బరువెక్కిన గుండెతో గుర్రాన్ని మైల్డ్‌గా మెట్ట మీంచి క్రిందకు దింపుతూ మెల్లగా అడుగులు ముందుకు వేశాం శాన్యోరా, నేనూ.

* * *

హార్స్‌రైడ్ చేస్తూ చీకటిపడే వేళకు దాదాపు పది మైళ్ళు ప్రయాణించాం, శాన్యోరా, నేనూ.

అంతా అయోమయంగా వుంది మాకు.

ఈ అరణ్యంలో మేముఎటు వేపు ప్రయాణిస్తున్నామో?

పోర్టుసూడాన్ సరిహద్దులకు దగ్గరగా వెళ్తున్నామా? లేక దూరంగానా?...అన్న సమస్యలు ప్రశ్నార్థకంగా మాత్రం మిగిలిపోయాయి. మానసికంగా ఎంతో అల్సిపోయాం యిద్దరం.

ఈ దిక్కులేని చోట ఒకరినొకరు ఓదార్చుకోటం తప్ప యిప్పట్లో మేము చేయగలిగేదేమీ లేదు.

చీకటి పడింది—

ప్రయాణం సాగదు.

గుర్రాన్ని ఓ చెట్టుకి కట్టేశాను, తినడానిక్కి బాగా పచ్చిక వున్నచోట.

ఓ వృక్షంమీద గంటసేపు శ్రమపడి తయారుచేసిన మంచ మీద నేను, శాన్యోరా నడుం వాల్చాం.

వెంట తెచ్చుకొన్న రొట్టెలిని, టాఫియా గొంతుక వరకు పట్టించేశాం.

గుర్రపుస్వారీ కదలికలవల్ల ఏర్పడ్డ శారీరక అలసట వల్ల నైతేనేం, ఆలోచనలవల్ల ఏర్పడిన మానసిక శ్రమవల్ల నైతేనేం, ఈ రెండిటి తర్వాత టాఫియా డ్రింక్ వల్ల

ఏర్పడిన మత్తువల్ల నైతేనేం, మొత్తాన్కి ఆ రాత్రి మత్తుగా నిద్రపోయాం.

* * *

"భయంకర్!" ఎవరో తట్టిలేపినట్లయి విసుగ్గా ప్రక్కకు దొర్లాను.

"కాస్సేపు పడుకోనీయ్ కాన్స్యోరా!" మత్తుగా గొణికాను ప్రక్కకు దొర్లుతూ—

జారిపడబోయి కళ్ళు తెరిచేసరికి నేను పడుకున్నది 'మంచె' అని గుర్తుకొచ్చింది.

కళ్లెదురుగా కాన్స్యోరా ముఖం కనపడింది. "గుడ్ మార్నింగ్ డార్లింగ్!" బద్ధకంగా గొణిగాను, మంచె మీద నడుంవాల్చి కూర్చుంటూ.

కాన్స్యోరా జవాబివ్వలేదు. ఆమె ముఖం వర్షం కురవబోయేముందు ఏర్పడే ముసురుపట్టిన ఆకాశంలా ఉంది. ఆమె పెదిమలు బిగుసుకొని వున్నాయి.

ఆమె భుజాలు పట్టుకొని ఊపాను. "కాన్స్యోరా! ఏం జరిగింది? అలావున్నావ్" అన్నాను కంగారుగా ఆమెవైపు చూస్తూ.

"క్రిందికిచూడు" అందామె పళ్ళు బిగించి దుఃఖాన్ని ఆపుకొంటూ.

ఉలిక్కిపడి క్రిందకు చూశాను. అంతే! నా శరీరం చలిజ్వరం వచ్చినట్లు వణికించి...

విచారం కాలిబొటన వ్రేల్లోంచి తల్లోకి తన్నుకొచ్చింది...

నోరు తడారిపోయింది...

క్రింద...

చెట్టుకి కట్టిన అశ్వం...

మమ్మల్ని ఆ నిర్జనారణ్యంలో ఎంతో దూరం మోసి సహాయపడిన అశ్వం...

అక్కడేవుంది...

కాని...

కాని...బ్రతికి లేదు.

సగం తినేయబడిన కళేబరం...

ఎర్రగా వికృతంగా...అక్కడక్కడా పొడుచుకు వచ్చిన ఎముకలతో—మధ్యగా ఎముకల గూడుతో—

ఏదో భయంకర అడవిమృగం దాన్ని ఆరగించింది...

దానికి కట్టిన తోలుతాడు చెట్టుకు వేలబడుతూ అలాగేవుంది.

అరచేతుల్తో ముఖాన్ని కప్పుకున్నాను.

వాట్ ఎ బాడ్ మోర్నింగ్!...

వాట్ ఏన్ ఇల్లక్ ఇన్సిడెంట్!..

"శాన్యోరా! శనిదేవత మనలను వెంటాడుతోంది. రాత్రి అలిసిపోయిన మీదట కేవలం మనం షెల్టర్ విషయం కంగారు పడ్డాం. కాని గుర్రం రక్షణ విషయం ఆలోచించలేదు. కనీసం మనం చప్పుడుగూడా వినలేదు. బహుశా...ఇంటాక్సికేటెడ్ టాఫియావల్ల..." అన్నాను బొంగురుగా.

శాన్యోరా చేయి నాచేతిమీద కదిలింది. "అయామ్ సారీ భయంకర్! నాకూ ఆ ఆలోచన ఎందుకో దేవుడు పుట్టించలేదు. లేకపోతే వంతులవారిగా కాపలా కాసేవాళ్ళం. రైఫిల్ ఉండికూడా రక్షించుకోలేక పోయాం గుర్రాన్ని. మళ్ళీ మనం కాలినడకన ఎన్నివందల మైళ్ళు

నడవాలో?...ఎన్ని ప్రమాదాలు ఎదుర్కోవాలో?..."

భారంగా పల్కింది మూర్తీభవించిన శోకమూర్తిలావున్న శాన్యోరా.

"శాన్యోరా! మనం యిలాంటి విషయాలకే అఫెండ్ అయితే ఎదుట రాబోయే ప్రమాదాల్ని ఎదుర్కోలేమేమో! ప్లీజ్! మేక్ యువర్ సెల్ఫ్ కంఫర్టబుల్."

పదినిముషాలు బరువుగా గడిచాయి.

మంచెమీద తలగడగా వేసుకున్న గోనెసంచి విప్పి కెటిల్, అగ్గిపెట్టె, కాఫీపౌడర్ పాక్, కండెన్స్డ్ మిల్క్ టిన్ బయటికి తీసాను.

ఇద్దరం చెట్టుదిగి ఆకులతో మంటచేసాం.

కెటిల్లో, కండెన్స్డ్ మిల్క్ పోసి, వేడిచేసి యిన్స్టెంట్ కాఫీపౌడర్ కలిపాను.

హాట్ కాఫీ, గొంతుకలోంచి వెచ్చగ దిగిన తరువాత ప్రాణం తేరుకున్నట్లనిపించింది.

"శాన్యోరా!" పిల్చాను.

తలెత్తి నావేపు చూసింది.

"ఈచీర మార్చెయ్యి. మనం వెంటతెచ్చిన రెండో సఫారిసూటు వేసుకో. నడవడాన్కి, అవసరమైతే పరిగెట్టడాన్కి వీలుగా వుంటుంది. ఆలోచిస్తూ యిక్కడ కూర్చోటంవల్ల ఉపయోగం నాకు కనపడ్డం లేదు. రెండు నిమిషాల్లో రెడీ అవ్వు. ఈలోగా ఈసామగ్రి నేనుపాక్ చేస్తాను. మనం ఇక కదలాలి" అన్నాను పైకిలేస్తూ.

అయిదు నిమిషాల్లో రెండురైఫిళ్ళూ, లగేజ్ మోసుకుంటూ తుప్పలు దాటుకుంటూ అడవిలోకి కదిలాం.

* * *

కాళ్లు పీకుతున్నాయి.

అప్పటికే ఓ రెండు గంటలు నడిచివుంటాం. ముందు శాన్యోరా నడుస్తోంది, మెడలోని బైనాక్యులర్స్ తీసి అప్పుడప్పుడు చూస్తూ.

ఆమె భుజాన్నించి, నడుం ప్రక్కగ రైఫిల్ వేలాడు తోంది.

నేను తలవంచుకుని లగేజ్ మోస్తూ, రెండో రైఫిల్ ని ఎండంచేత్తో పట్టుకుని అలసటగా ముందుకు కదుల్తున్నాను.

"హేయ్! భయంకర్!" అర్చింది శాన్యోరా.

ఉలిక్కిపడి తలెత్తి ముందుకు చూసాను. ఓ ఎత్తయిన దిబ్బమీద నిలబడి బైనాక్స్ లోంచి చూస్తోంది శాన్యోరా.

లగేజ్ సంచిని అలసటగా వెనక్కి వాల్చేసాను. "యుగాట్ ఎనీథింగ్ శాన్యోరా?" అడిగాను నుదుటి మీద చెమట వ్రేళ్ళతో తుడుచుకుంటూ.

"కారవాన్!" అంది శాన్యోరా, కళ్ళముందునుంచి బైనాకులర్స్ తీసేసి చురుగ్గా నావేపు చూస్తూ. "కను చూపు మేరలో ఓ పవర్ వాగన్, మూడుట్రక్కులు, రెండుజీపులు, ఎడంవేపుగా అడవిలోకి ప్రయాణిస్తున్నయ్."

"ఈజిట్?" అన్నాను ఆశ్చర్యంగా...

ఇది శుభసూచకమా? ప్రమాద సూచకమా?

"నిజం కావలిస్తే నువ్వు చూడు!" అంది శాన్యోరా మెరిసే కళ్ళతో.

"గబగబా ఓనిర్ణయానికొచ్చాను. అక్కర్లేదు.నువ్వు మాత్రం అటువైపే చూస్తూండు. నేను గాలిలో రైఫిల్

పాట్సు పేలుస్తాను. ఏమౌతుందో చూడు.

అవునన్నట్లు చూస్తూ తల ఊపింది శాన్యోరా.

రైఫిల్ బారెల్ ఆకాశంవైపు ఎత్తాను. సేఫ్టీ కాచ్ లూజ్ చేసి, అయిదారు సార్లు ట్రిగ్గర్ నొక్కాను.

ధన్...ధన్...ధన్...ధన్.

ఆ అడవి అంతా మారుమ్రోగి పోయింది. పక్షులు పెద్దశబ్దం చేసుకుంటూ, ఎగిరి ఆకాశానికి అడ్డంపడ్డాయి.

"భయంకర్! ఇప్పుడు కారవాన్ ఆగిపోయింది. జీపులు, ట్రక్కులు కదలడంలేదు" అంది ముందుకు చూస్తూన్న శాన్యోరా.

"వెల్. నా ఊహ కరెక్టయింది. ఇప్పుడు మనం ఆ ట్రక్కుల దగ్గరకు పరిగెత్తాలి. వుయ్ నీడ్ దేర్ హెల్ప్!" అన్నాను మళ్ళీ లగేజి వీపుకు ఎత్తుకుంటూ.

ఇద్దరం పరుగెట్టసాగాం ఆగివున్న వాహనాలవేపు.

* * *

ముందుగా ఆగివున్న జీపులో డ్రయివరు యిద్దరు వ్యక్తులు ఉన్నారు. వెనక సీటులో అతిసుందరమైన ఓ యువతి, మరో యిద్దరు వ్యక్తులు వున్నారు. అందరూ సూట్లు ధరించారు.

"ఫ్రెండ్ ఆర్ ఫో?" అరిచాడు డ్రయివర్ పక్కగా కూర్చున్న రెండోవ్యక్తి పిస్తోలు మావేపు గురిపెడుతూ.

"శాన్యోరా! రైఫిల్ క్రింద పడెయ్" అన్నాను తగ్గుస్వరంతో, నా రైఫిల్ నేలమీదకు విసిరేసి.

ఆమెకూడా భుజంమీంచి రైఫిల్ తీసి నేలమీద పడేసింది.

"జంటిల్మన్! వియ్ విల్ బి యువర్ ఫ్రెండ్స్! కాన్ని

కారణాల వల్ల ఈ అడవిలో చిక్కుకున్నాం. వుయ్ నీడ్ యువర్ హెల్ప్!" అన్నాను బ్రతిమాలుతున్నట్లుగా.

జీప్ లోంచి అందరూ మా వైపు ఆసక్తిగా చూస్తున్నారు. "ఇందాకా రైఫిల్ షాట్సు పేల్చింది మీరేనా" అనడిగేడు అనుమానంగా అదే వ్యక్తి.

"అయాం సారీ ఎబౌట్ ఇట్ సర్! మీరు చాలా దూరంలో వున్నారు. మేము పరిగెట్టుకొచ్చే లోపున మీరు మాయమైపోవచ్చు. అందుకే రైఫిల్ షాట్స్ పేల్చాను. నా శ్రమ ఫలించింది. మీరు ఆగేరు" అన్నాను.

పిస్తోలు వ్యక్తిలో అనుమానం మాయమైనట్లు నాకు అనిపించింది.

రెండు నిమిషాలలో వాళ్ళలో వాళ్ళు ఏదో చర్చించుకున్నారు. అతను పిస్తోలు, కోటు జేబులో పెట్టుకొని క్రిందికి దిగేడు.

పెద్ద పెద్ద అంగలతో మాముందుకొచ్చాడు.

దాదాపు యాభయ్యేళ్ళుంటాయతనికి.

యాష్ కలర్ సూటు ధరించాడు.

తెల్లని శరీరచ్ఛాయ, వయసు మళ్ళినా కొట్టొచ్చినట్టు కనపడే ఆరోగ్యవంతమైన, బలమైన శరీరం.

ముఖంలో గంభీరత, నడకలో ఠీవి, హుందాతనము కనబడుతున్నాయి. తలకి బాంబూ హేట్ వుంది.

"మిస్టర్..."

"భయంకర్" అందించాను.

ఇద్దరం కరచాలనం చేసుకున్నాం.

"అయాం సారీ మిస్టర్ భయంకర్! మిమ్మల్ని అనవ

సరంగా అనుమానించాం. ఈ కీకారణ్యంలో ముందు మీలాంటి నాగరికుల్ని చూడ్డంవల్ల ఆశ్చర్యపోయాం. కాని రైఫిల్ షాట్స్ అనవసరపు అనుమానాన్ని తెప్పించాయి. ఈమె ఎవరు? ఈ అడవిలోకి మీరు యెలా వచ్చారు?" గబగబా మాట్లాడాడు అతను.

"ఎనీవే థాంక్యూ వెరిమచ్ జంటిల్మన్. మీట్ మై లైఫ్ పార్ట్నర్ మిస్. కాన్యోరా. మేం భారతీయులం" అంటూ కోబ్రాకు చెప్పినట్లే మాకథ క్లుప్తంగా అతనికి చెప్పాను.

కాన్యోరా చేయి చాచింది.

"మర్చిపోయాను. మై నేమ్ ఈజ్ పాల్ మావ్. జాక్ పాల్ మావ్" అన్నాడతను.

"వెరీ హాపీ టు మీట్ యు మిస్టర్ పాల్ మావ్! అండ్ వెరీ కైండ్ ఆఫ్ యు" అందంగా పలికింది కాన్యోరా పాల్ మావ్ తో చేయి కలుపుతూ.

పాల్ మావ్ వెనక్కి తిరిగి, "గెట్ డౌన్ బాయ్స్ అండ్ గరల్స్" అంటూ పెద్ద కేక పెట్టాడు ఆజ్ఞాపిస్తున్నట్లుగా. జీపులోని అందమైన యువతిపై నా దృష్టి నిలిచిపోయింది. ఆమెను ఎక్కడో చూసినట్టు జ్ఞప్తికొస్తూంది.

ట్రక్కుల్లోంచి, జీపుల్లోంచి బిలబిలమంటూ దిగారు సుమారు నలభైమంది పురుషులు, ఓ అయిదుగురు స్త్రీలు.

"మిస్టర్ భయంకర్! వీళ్ళంతా ఎవరా అని మీరు ఆశ్చర్యపోవచ్చు. ట్వెంటీథర్డ్ సెంచరీ ఫాక్స్ తరఫున హాలివుడ్ నుంచి వస్తున్నాం. నేను కో-ప్రొడ్యూసర్ని. ఆఫ్రికా అరణ్యాల్లో ఓ జంగిల్ పిక్చర్ తీయాలని మా

సంకల్పం. వీరంతా'' అంటూ గైడ్‌నీ, టెక్నిషియన్లనీ, డైరెక్టర్లనీ, కెమెరా నిపుణుల్ని మొ॥న వారిందర్నీ పరిచయం చేసేడు పాల్ మావ్.

పలకరింపులు పరిచయాలు జరిగాయి. నా దృష్టి జీపులోంచి దిగిన అందమైన యువతిపై ఆగిపోయింది.

"మిస్టర్ భయంకర్! ఈమె ప్రఖ్యాత హాలీవుడ్ నటి మిస్. బార్బరా సుసాన్!'' అంటూ ప్రత్యేక పరిచయం చేసాడు పాల్ మావ్.

"ఓహ్! మిమ్మల్ని ఎక్కడో చూసాను. ఎక్కడా అనుకుంటున్నా. ఇంగ్లీష్‌చిత్రాల్లో అన్నమాట''అన్నాను నవ్వుతూ ఆమె చేతిలు కరచాలనం చేస్తూ.

"మిస్టర్ భయంకర్! మీరు ఈ అడవుల్లో చాలా రోజులు గడిపానని చెప్పారు. మీ అడ్వెంచెర్స్ చెప్పండి మంచి కథగా అనిపిస్తే సినిమా తీయించేస్తాను'' అంది ఉత్సాహంగా.

"వై నాట్'' నవ్వుతూ తలూపాను. శాన్యోరా చేతులు బార్బరా చేతులు కలుసుకున్నాయి.

"మిస్ బార్బరా! ప్రఖ్యాత హాలీవుడ్‌నటి ఈ భయంకర అరణ్యాల్లో ప్రత్యక్షమౌతుందని, మాకు పరోక్షంగా సహాయపడుతుందని నేను కల్లోకూడా ఊహించలేదు'' అంది శాన్యోరా.

వారిద్దరూ మాట్లాడుకుంటుండగా నేను పాల్ మావ్ వేపు తిరిగాను.

అతను పైపు వెల్గించుకుంటూ నా వేపు చూసాడు.

"మిస్టర్ పాల్ మావ్! హాలీవుడ్‌లో మీకు అన్ని సదుపాయాల్తో బ్రహ్మాండమైన స్టూడియోలు ఉంటాయి.

అటువంటిది ఈ జంగిల్ లోకి వచ్చారంటే ఆశ్చర్యంగా వుంది'' అంటూ ఆగాను.

పాల్ మాప్ నోట్లోంచి పైపుతీసి నవ్వాడు. ''మిస్టర్ భయంకర్! నువ్వు చెప్పింది కరక్టే. కాని ఈ చిత్రానికి ఎక్కువ పెట్టుబడే నాతోటి ప్రొడ్యూసర్లు ఆఫ్రికాలోని రియల్ ఆటవికులతో, నిజమైన ప్రకృతి సౌందర్యంగల అడవుల్లో, యింకా నిజమైన తెలియని జంతువులతో, నిజమైన శబ్దాలతో తీయాలని పట్టుపట్టారు. అదే భారీ ఎత్తున బయలుదేరిన ఈ ప్రయాణానికి దోహదపడింది.''

''హీరో లేడా మీ కథలో?''

నవ్వాడు పాల్ మాప్. ''ఉండడు. ఎయిర్ క్రాష్ లో అందరూ చనిపోగా, ప్రాణాలతో బయటపడి, అరణ్యాల్లో చిక్కుకున్న ఓ యువతి గాథయిది. విమాన ప్రమాదం సీను స్టూడియోల్లో తీసి కలుపుతాం.''

''ఆల్ రైట్ భయంకర్! మీరు మా జీపులో ఎక్కండి. రాత్రికి ఓ చోట ఆగి గుడారాలు వేస్తాం. అప్పుడు మనం తీరిగ్గా మాట్లాడుకోవచ్చు'' అంటూ వెనక్కి తిరిగి ''పాకప్ యువర్ సెల్వ్స్ యిన్ టు ట్రక్స్ బాయ్స్!'' అర్చాడు పాల్ మాప్ హుందాగా కదుల్తూ.

అంతా తిరిగి వాహనాల్లో ఎక్కారు. జీపు ముందు సీటులో నేను కూర్చున్నాను. నా ప్రక్కగా దారిచూపే ఆఫ్రికన్ గైడ్ మిస్టర్ జైరా, పాల్ మాప్... వెనుక సీటులో డైరెక్టర్, శాన్యోరా, మిస్ బార్బరా...

శాన్యోరా, బార్బరా అప్పుడే కబుర్లలో పడ్డారు. కారవాన్ బరువుగా ముందుకి కదిలింది.

* * *

"వాట్! నరమాంస భక్షకుల్ని మీరు చూసారా?" అంది ఆశ్చర్యంగా నటి బార్బరా సుసాన్.

నా కథంతా విన్న తర్వాత ఆమె చేసిన ఆశ్చర్యా రకం అది.

నవ్వుతూ తల వూపాను. "ఎస్ మిస్. బార్బరా! ఆశ్చర్యపోకండి కాని ఆనందపడకండి. వాళ్ళ దగ్గరికి నా బద్ధ శత్రువుని కూడా పంపలేను. అంత ప్రమాదకర మైన వ్యక్తులు వాళ్ళు."

చుట్టూ గుడారాలు... చెట్లకి మధ్య వ్రేలాడుతూ వెలుగుతున్న ట్యూబ్ లైట్లు... పవర్ వాగన్ లోంచి D.C. కరెంట్ వాటిల్లోకి సప్లయి చేయబడుతోంది.

సప్పర్ ముగించాక ఆరు బైట కుర్చీలు వేసుకొని మాట్లాడుకుంటున్నాం.

ఆ రాత్రి సమావేశంలో నేను, కాన్యోరా, కాక కో-ప్రొడ్యూసర్ పాల్ మాన్, హాలీవుడ్ నటి బార్బరా సుసాన్, యింకా ఆఫ్రికా గైడ్ మిస్టర్ జైరీ, డైరెక్టర్ జాక్ ఫెల్లర్ వున్నారు.

"మిస్టర్ భయంకర్! మీరు కోబ్రా వృత్తాంతం సగం చెప్పి ఆపేసారు. అతనికి ఓ అతిహీనమైన కోరిక ఉండే దని చెప్పి మాటదాటించేసారు. వాట్సిట్?" అంది బార్బరా ఉత్సాహంగా ముందువున్న టీపాయ్ మీదకు వంగి.

నెయిల్ పాలిష్‌తో మెరుస్తున్న, ఆమె కుడిచేతి వ్రేళ్ళమధ్య పొడుగాటి సిగరెట్ పైప్ అందంగా కదులుతోంది.

మిస్. బార్బరా ప్రశ్న వినగానే నా పెదిమలు

బిగుసుకున్నాయి. సభ్యత కోసం తేలిగ్గా నవ్వేశాను. "మిస్. బార్బరా! ఆ విషయం కాన్స్యేరా చెప్తుంది" అన్నాను నేనూ, సిగరెట్ కోసం కోటు జేబుల్లో చేతులు పోనిస్తూ.

"చెప్పండి మిస్. కాన్స్యేరా! అనవసరంగా సస్పెన్సులో ముంచేస్తున్నారు" ప్రోత్సహించాడు పాల్ మాప్ నోట్లోంచి పొగాకు పైప్ బయటికి తీసి.

కాన్స్యేరా ఒక్క క్షణం కుర్చీలో యిబ్బందిగా కదిలింది. ఆమె పెదిమలు మెల్లగా విచ్చుకున్నాయ్. "మిస్ బార్బరా అండ్ జంటిల్మెన్! కోబ్రాతో మా అనుభవం ఓ పీడకల. అతను భయంకర్ని కోరిన కోరిక తల్చుకున్నప్పుడల్లా నా ఒళ్ళు జలదరిస్తుంది..."

"హోమో సెక్సువల్లా?" మధ్యలో కలగజేసుకుంటూ అడిగాడు డైరెక్టర్ జాక్ ఫెల్లర్.

"కాదు" అంది క్లుప్తంగా కాన్స్యేరా.

పాల్ మాప్, డైరెక్టర్ కేసి కోపంగా చూశాడు మధ్యలో మాట్లాడవద్దన్నట్లు.

డైరెక్టర్ నవ్వి, ఆకాశంలో నక్షత్రాల వేపు చూసాడు.

"చెప్తాను" కంటిన్యూ చేసింది కాన్స్యేరా. "కోబ్రా ఓ భయంకర మానసిక వ్యాధిగ్రస్తుడు. ఓ రోజు అతను పడగ్గదిలోకి వెళ్ళాడు. మెత్తగా, పరుపుగా పరుచుకొన్న జంతుచర్మాలను చేత్తో తడిమాడు..."

అంతా కాన్స్యేరా కేసి ఊపిరి బిగబట్టి చూస్తున్నారు. నేను చేతిలో కాలుతున్న సిగరెట్ కేసి తదేకంగా చూస్తూ ఉండిపోయాను.

"సరిగ్గా అప్పుడే అతనిక్కి ఓ ఆలోచన వచ్చింది. అది ఎంతో బలంగా అతని మెదడులో నాటుకుపోయింది. అది ఎంతటి బలమైన కోరికయ్యిందంటే తనకు ప్రతి రోజు నిద్రకూడా పట్టడంలేదనీ, రాత్రుళ్ళు పిచ్చిగా మంచంమీద దొర్లుతూ ఉంటాననే చెప్పేవాడు."

"ఇంతకీ ఆ కోరిక ఏమిటంటే..." ఒక్కసారి అందరి ముఖాల్లోకీ చూసి వాక్యం పూర్తి చేసింది శాన్యోరా. "మనుషుల చర్మాలతో కుట్టిన పరుపుమీద అతనికి పడుకోవాలని వుండేదట."

"మై...గాడ్..."అన్నారు శ్రోతలంతా నోళ్లు తెరిచే సంభ్రమంగా.

"యస్. మిస్. బార్బరా, అండ్ జంటిల్మెన్! ఆ పరుపునే మేము కుట్టాలి. ఎవరి చర్మాలతో తెల్సా?... అతని నీగ్రో అనుచరులను మేము చంపీ, వారి తోళ్ళు తీసీ..."

"ఇటీజ్ జస్ట్ హారిబుల్!" అరిచారంతా ఒక్కసారిగా.

బరువైన గుండెతో తల వూపింది శాన్యోరా.

"ఇటీజ్ ట్రూ మిస్టర్ పాల్‌మావ్!" అన్నాను మధ్యలో కలుగజేసుకుంటూ.

"అటువంటి మానసినవ్యాధి పూర్వం మనుగడలో వుండేది. మీరు హిట్లర్ చరిత్ర చదివేవుంటారు. అతని కాలంలో ఓ జర్మన్ ఆఫీసర్ భార్య..."

"ఎస్ మిస్టర్ భయంకర్! ఐగాట్ యిట్. వాళ్ప్పుడే జ్ఞాపకం వస్తోంది" అంది బార్బరా. "ఆమె పేరు ఇల్‌స్కోచ్. తన హాబీక్రింద పని చేస్తున్న సైనికులను

తన అందంతో ఊరించి, పడగ్గదిలోకి ఆహ్వానించి దారుణంగా చంపించేది. ఆ మనిషి చర్మాలను తలగడగలేబులుగాను, బెడ్‌షీట్లుగానూ, టేబిల్ లాంప్ షేడ్స్‌గానూ కుట్టించుకునేది. యామ్ ఐ కరెక్ట్?" అంటూ ఆగింది.

"దట్సిట్-సుసాన్! అదే విధమైన మానసిక రుగ్మత మాకు క్రోబ్రాలో కనిపించింది. అతని కోరిక తీర్చడానికి మమ్మల్ని పావులుగా ఉపయోగించాలని చూశాడు. లక్కీగా మేము-ముందుగానే ఎస్కేప్ అయ్యాం. తర్వాత అతను లావాలో కల్సి చనిపోయాడు."

నా చివరి మాటలకు అందరూ ఉలిక్కిపడ్డారు.

"లా...వా!" అంది ప్రశ్నార్థకంగా బార్బరా.

ఆ సంఘటన చెప్పానందరికీ.

"యూ పూర్ పాల్ మాన్! వుయ్ మిస్డ్ ఎ నైస్ అండ్ నాచురల్ షాట్! భయంకర్ని ఓ పదిమైళ్ళ అవతల చూసిఉంటే అగ్నిపర్వతం పేలిన దృశ్యాన్ని సుందరంగా, సెల్యూలాయిడ్‌పైకి ఎక్కించి ఉండేవాళ్ళం..."

"స్టుపిట్ సుసాన్!" అర్చాను అకస్మాత్తుగా.

అందరూ ఉలిక్కిపడి నాకేసి చూశారు.

మెల్లగా తేరుకున్నాను. "అయామ్‌సారీ మిస్ సుసాన్ అండ్ జంటిల్మెన్! మనవాళ్ళే అందులో మాడి మసైపోతే అలా అనగలమా? క్రోబ్రామీద కేవలం నాకు స్నేహం అపారమైన జాలి ఉన్నాయి. అతను లావాలో

దారుణంగా వేడికి కరిగిపోయి మరణించాడు. ఆ దృశ్యం చూసి...దాన్ని మీరు సరదాగా..."

"ఓహ్!" చటుక్కున పైకి లేచి నా భుజంపైన చేయి వేసింది బార్బరా. "అయామ్ సారీ మిస్టర్ భయంకర్! నోరు జారాను. మీ హృదయం గాయపడుతుందని ఊహించలేదు."

ఆమె మానర్స్‌కి సంతోషిస్తూ కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా ఆమెవేపు చూసాను. "ఇట్స్ఆల్ రైట్ మిస్ సుసాన్! నేనే తొందరపడ్డాను" అన్నాను బరువుగా నవ్వుతూ.

"మిస్టర్ పాల్‌మావ్! నే నడిగిన సంగతి ఏం చేసారు?" అంది నవ్వుతూ శాన్యోరా.

"య్యా..." అంటూ ఏదో జ్ఞాపకం వచ్చినట్లు కోటు జేబులో చెయ్యిపెట్టి మడతపెట్టబడిన డ్రాయింగ్ షీట్ బైటికి తీసాడు పాల్‌మావ్.

మడతలు విప్పి షీట్‌ని టీపాయిమీద పరిచాడు. ఆతృతగా చూసాను కాగితంలోకి.

అది ఓ మావ్.

ఆఫ్రికా అరణ్యాలకు సంబంధించినదని అర్థమైంది హెడ్డింగ్ చూసినతర్వాత.

"లుక్ ఓవర్ హియర్ మిస్టర్ భయంకర్ అండ్ మిస్ శాన్యోరా!" అంటూ గొంతు సవరించుకొని, పాల్‌మావ్‌వైపు తిరగేసి పట్టుకొని అందులోని ప్రాంతాలకేసి చూపించసాగాడు. "ఇక్కడనుంచి

మరో 40 మైళ్ళ దూరంలో 'మాసయ్' అనే ఓ ఆటవిక జాతి గ్రామం ఉంది.

"వాళ్ళకు నాగరికులు లేదా యితర ప్రాంతాల నుంచి వచ్చేవారంటే ఎంతో యిష్టమని, ఎంతో స్నేహ భావంతో ఉంటారనీ మా గైడ్ జైరీ చెప్తున్నాడు. అంతేకాదు. మా ప్రొడ్యూసర్లు తెల్సుకొన్న విషయాలను బట్టి యిది అత్యంత సుందరమైన ప్రదేశం. మా పిక్చర్ షూటింగ్ కి అన్నివిధాలా వీలైన నాచురల్ అండ్ సూపర్బ్ లొకేషన్. మాసయ్ తెగ మనుషుల సహాయంతో మా షూటింగ్ కొనసాగుతుంది.

"మిస్టర్ భయంకర్! ఇదంతా మీకు ఎందుకు చెప్తున్నానంటే మాసయ్ గ్రామంనుంచీ దాదాపు 100 మైళ్ళు మీరు ప్రయాణిస్తే పోర్టుసుడాన్ సరిహద్దుల్లోకి చేరతారు."

ఆ మాట అమృతప్రాయంలా తోచింది నాకు.

మళ్ళీ మనుష్యులమధ్యకు వెళ్తాం...

"ఈ దారిన వెళితే?" అడిగాను కుతూహలంగా చూపుడు వ్రేలితో మరో లైన్ చూపిస్తూ.

"మిస్టర్ భయంకర్! నేను చెప్పింది అడ్డదారి. ఈ రూట్ లో మీరు వెళ్తే దాదాపు 150 మైళ్ళు ప్రయాణించాల్సి ఉంటుంది."

కుడివైపు కూర్చున్న జైరీ దగ్గాడు. "పాల్ మాక్ చెప్పింది నిజం మిస్టర్ భయంకర్! అంతేకాదు. ఆ దారి మీకు ప్రయాణించడానికి వీలుగా వుండదు. దారి కడ్డంగా, దట్టంగా కొన్ని మైళ్ళ పొడవునా అలుముకు పోయిన వృక్షాలూ, యింకా వివిధరకాల నేచురల్ అబ్ స్టక్షన్స్ బాధ ఉంది" అన్నాడు జైరీ.

"థాంక్స్ ఫర్ ది గైడెన్స్ జంటిల్మెన్! మేం మొదటి పద్ధతిలోనే ప్రయాణిస్తాం. కారవాన్ 'మాసయ్' గూడాన్ని సమీపించగానే ఎట్టి అలస్యం లేకుండా, మేం అడ్డదారిన పోర్ట్ సూడాన్ సరిహద్దుల్లోకి ట్రావెల్ చేస్తాం. కాని మీ సహాయం నాకు కావాలి."

"ఏమిటది?" అన్నాడు పాల్ మాన్.

" 'అప్పుడు' మాకు మీరు ఓ జీపుని యిచ్చి పుణ్యం కట్టుకోవాలి" చెప్పాను అర్థింపుగా చూస్తూ.

గలగలా నవ్వాడు పాల్ మాన్. "అదేం పెద్ద సహాయంకాదు మిస్టర్ భయంకర్! ఆర్నెల్లకో వాహనం మారుస్తుంటాం మేము హాలీవుడ్ లో. ఇట్సాల్ రైట్. కెపాసిటీ విషయంలో కూడా ఫర్వాలేదు. మిగతా వెహికల్స్ లోకి సర్దుకోగలం."

"వెరీ కైండ్ ఆఫ్ యూ సర్!" అన్నాను హృదయపూర్వకంగా.

"థాంక్స్ వెరీమచ్ సర్!" అంది కాన్స్యేరా.

"ఓకె. ఓకే. ఈ రాత్రికి యిక సంభాషణలు చాలించి, మనం పడుకోడానిక్కి విడిపోదాం" అన్నాడు పాల్ మాన్ పైకి లేస్తూ.

"మిస్టర్, భయంకర్! మీ యిద్దరికీ ఆ గుడారం కేటాయించాం" అన్నాడు పాల్ మాన్, పైపు ఉన్న చేత్తో అర్ధచంద్రాకారంలో కట్టబడిన టెంట్స్ లో ఓ టెంట్ వేపు చూపిస్తూ. "గుడ్ నైట్."

"గుడ్ నైట్ ఎవెరిబడీ!" అన్నాం కాన్స్యేరా, నేను ఒక్కసారి, చెయ్యెత్తి.

(సశేషం)